

csökkenti a terminológiai korlátok hatását és a publikációt azoknak az olvasóknak is érthetővé teszi, akik nem a szerzőével azonos szakterületen tevékenykednek.

Előfordul, hogy az információ leadója és címzettje között, az információkat a továbbításánál becsusztott hibás jelek zavarják /pl. nyomdahibák vagy elütések; közlési hibák, melyeket a technikai berendezések - távirógép, elektronikus adatfeldolgozó - produkálnak/. Ezek a hibák arra készítetik a használót, hogy ne fogadja kritikamentesen az információkat, hanem adekváltságuk, valamint az esetleges nyomdahibák vonatkozásában vizsgálja felül azokat.

Pontos feladata tehát minden tájékoztatási intézménynek, hogy a felismerhető információközlési hibákat kijavítsa; rendszerében az új hibák keletkezését megakadályozza. Mindenekelőtt gondosan kell arra ügyelnie, hogy a használókhoz továbbított információk mindig megbízhatóak legyenek!

/Informatik, 21.k. 5-6.sz. 1974. p.51-54; 47-51./

Takáchné Tóth Mária

A tudományos kutatás hasznosítása

Többen megkísérelték már annak kimutatását, hogy a tudomány az alap kutatásokon keresztül miképpen jut az ipari innovációkban kifejezésre. A tudományos közvélemény azonban kételkedően fogadja ezeket a kísérleteket, egyrészt mert a tudomány hozzájárulása az ipari innovációhoz nagyon korlátozott, másrészt a tudomány és ipar kölcsönhatása túl komplex, a folyamat téves értékelésre alkalmat adó mikro-eredmények összefüggésében játszódik le. Sokan még azt is kérdésessé tették, hogy a publikált irodalmat használják-e a mérnökök. E feltételezéseket megerősíti az az ismert körülmény, hogy a kutatási információ mind állami, mind ipari okból /ujítás, feltalálás, állambiztonság/ csak korlátozott mértékben kerül a kommunikáció publikációs csatornáiba. Továbbá, hogy a tudományos irodalom tulságosan elméleti az átlagmérnök számára ahhoz, hogy az iparban közvetlen alkalmazásra, fejlesztésre fel tudja használni.

Más azonban a helyzet a rendszeresen publikáló mérnökök körében. Ennek a bizonyítására megvizsgálták az Engineering Index 1970. évi kiadásának 278 forrás-cikkében talált hivatkozásokat. A közhittel ellentétben, mely szerint a mérnökök csak kis mértékben támaszkodnak a publikált irodalomra, a szakcikkekben a hivatkozások száma átlagosan 10,9 volt.

A forrás-cikkek közül kizárták a vállalati folyóiratcikkeket; ezek ugyanis általában gyártmányokat, berendezéseket ismertetnek és nem tartalmaznak irodalmi hivatkozásokat. A hivatkozások átlagszáma /10,9/ kedvező összehasonlításra ad alkalmat a tudományos kutatókkal, akiknél az irodalmi hivatkozások átlagos száma PRICE vizsgálata szerint cikkenként 15. A mérnökök hivatkozásainak 75%-a időszaki kiadványokra utal, míg a tudományos kutatóknál ez az arány 80%.

Azzal a közhittel szemben pedig, hogy az átlagmérnök tankönyvekből és általános monográfiákból meríti tudományos ismereteit, az Engineering Index-ből kiemelt minta a következőket mutatja: a hivatkozott irodalom 70%-a kutatási és fejlesztési szintű folyóiratokból származott, és ezek 59%-a a legutóbbi öt év publikált tudományos eredményeire való hivatkozás.

A publikáló mérnökök - a vállalati folyóiratokban cikkezőket kivéve - a tudományos irodalom iránt érdeklődnek. A vizsgálat szerint a mérnöki közvélemény egészét nem érintheti az az átlagmérnökre egyébként érvényes és indokolható állítás, hogy az ipari mérnökök nagyon kevés információt merítenek a publikált irodalomból. A tudományos eredmények eljutnak a mérnöki közösséghez és értékes szerepet játszanak az ipari fejlődés előmozdításában.

/IEEE Transactions on Professional Communication, PC-17.k.2.sz.
1974.jun. p. 33-35./

